Р Е Ш Е Н И Е
№ 2243

гр. София, 05.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 15.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова
ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова
Николай Ангелов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **1447** по описа за **2013** година докладвано от съдия Румяна Лилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 3957 от 12.02.2013 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Г. И. Г., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [улица], срещу Съдебно решение, постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 97 състав по нахд № 649 по описа за 2012 г. С последното е потвърдено наказателно постановление (НП) № 11011460 от 28.12.2011 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на Г. И. Г., на основание чл. 129, ал. 1, предл. второ от Закона за обществените поръчки (ЗОП), е наложена глоба в размер на 3000,00 (три хиляди) лв. за извършено нарушение на чл. 43, ал. 1 от същия закон.

В касационната жалба се навежда довод за незаконосъобразност на съдебния акт, предмет на касационен контрол. Поддържа се становище за несъставомерност на деянието. Касаторът се позовава на чл. 3, ал. 2 ЗАНН и моли приложението на по-благоприятния закон предвид настъпилите в чл. 43, ал. 2 ЗОП изменения. Освен това твърди, че в спорната хипотеза е налице маловажен случай.

В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. К., която от негово име, поддържа подадената жалба. По същество моли отмяната на обжалваното съдебно

решение и отмяна на спорното НП. Обръща внимание върху това, че е изтекла погасителната давност за административнонаказателно преследване.
В съдебното заседание ответникът АДФИ, редовно призован, не се представлява. Не взема становище по касационната жалба.
Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и моли да бъде уважена.
След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
По допустимостта на касационните жалби:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 11011460 от 28.12.2011 г., издадено от директора на АДФИ. Към датата на приключване на устните състезания пред въззивния съд не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.
Разгледана по същество касационната жалба е основателна. Основателен се явява довода на адв. К., наведен в съдебното заседание пред касационния съд, за изтекла давност за административнонаказателно преследване.
След обсъждане на събраните по делото доказателства въззивният съд е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и спорното НП. На базата на събраните по делото доказателства е направил извод, че на 05.01.2010 г. Г. И. Г., е сключил анекс към договор от 24.03.2009 г., с който е уговорено, че срокът на действие на договора се удължава до приключване на процедурата по откриване на обществена поръчка с предмет „Доставка на медикаменти, медицински консумативи и санитарни материали за нуждите на Центъра за спешна медицинска помощ". От правна страна въззивният съд е намерил, че Г. е нарушил разпоредбата на чл. 43, ал. 1 ЗОП като е сключил така посочения анекс за удължаване на срока на договор за обособена позиция № 2 от 24.03.2009 г., тъй като по този начин е изменил договора за обществена поръчка. В заключение съдът е потвърдил спорното НП.
При тези данни и след като съобрази, че вмененото на Г. И. Г. нарушение се твърди да е извършено на 05.01.2010 г., настоящият състав, след съвещание, достигна до извод за погасяване на административнонаказателното производство по давност. Абсолютният давностен срок за ангажиране на административнонаказателната отговорност на Г. е изтекъл на 05.01.2013 г. Институтът на давността е материалноправен и за правилното му приложение касационният съд следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, изр. второ ЗАНН.
Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административнонаказателното преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради

което приложение намират съответните текстове на чл. 81 НК, във вр. с чл. 80 НК. По посочените причини и съгласно чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (в относимата редакция към датата на извършване на административното нарушение преди изменението публикувано в ДВ, бр. 26/2010 г.) всяко административнонаказателно преследване се погасява с изтичане на срок от три години от извършване на нарушението, независимо от спирането или прекъсването на давността и независимо от субекта на административнонаказателната отговорност.
Както се посочи вече, в процесната хипотеза, предвид това, че вмененото административно нарушение се твърди да е извършено на 05.01.2010 г., предвиденият в закона тригодишен давностен срок е изтекъл към момента на приключване на съдебните прения пред касационната инстанция. С неговото изтичане се изключва административнонаказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно към момента това правомощие следва да се счита погасено поради изтичането на абсолютния давностен срок за ангажиране на административнонаказателната отговорност на Г..
По тези съображения касационната жалба на Г. И. Г. е основателна. Обжалваното съдебно решение и оспореното пред СРС НП следва да бъдат отменени, а административнонаказателното производство срещу Г. – прекратено.
Ето защо и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, след съвещание, Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Съдебно решение, постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 състав по нахд № 649 по описа за 2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 11011460 от 28.12.2011 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на Г. И. Г., на основание чл. 129, ал. 1, предл. второ от Закона за обществените поръчки, е наложена глоба в размер на 3000,00 (три хиляди) лв. за извършено нарушение на чл. 43, ал. 1 от същия закон.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 11011460 от 28.12.2011 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на Г. И. Г., на основание чл. 129, ал. 1, предл. второ от Закона за обществените поръчки, е наложена глоба в размер на 3000,00 (три хиляди) лв. за извършено нарушение на чл. 43, ал. 1 от същия закон

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство срещу Г. И. Г., с ЕГН [ЕГН], образувано със съставянето на Акт за установяване на административно нарушение № 11011460 от 14.09.2011 г., съставен от К. Д. А. на длъжност старши финансов инспектор в първи отдел на Агенция за държавна финансова инспекция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.